

# CARTAS DE LOS LECTORES

## Eliminem les armes

Davant de la preocupació mundial per les greus conseqüències del terrorisme i de les polèmiques i severes ordres de vigilància a tot el món, estem endinats en un laberint sense sortida.

Es busca i es vigila uns pobres desgraciats als quals veritables assassins han entabanat amb promeses de felicitat celestial. Però pels seus propòsits han de disposar d'una quantitat ingent d'armes pesades que no es poden pas portar amagades dins de la vestimenta d'una persona i, per lògica, unes milionades de diners efectius, que només poden venir del tràfic de drogues i de la delinqüència. I un es pregunta: qui fabrica i ven tot aquest armament? Com es transporta aquest gran tonatge que necessita passar per llocs transitats i carreteres adequades? No seria millor que les grans cimeres internacionals fossin precedides per una de monogràfica sobre l'armament?

Amb les monstruoses xifres que malgasten les potències mundials en aquest maleït i odiós producte, xacra de la humanitat, n'hi hauria prou per desterrar la fam del món. I seria el millor antídoto contra la misèria i el terror. Mort el gos, morta la ràbia.

FERRAN SOLER RUBIÓ  
Subscriptor  
Arenys de Mar

## El bo de Maragall

He llegit el llibre de Pasqual Maragall *Oda inacabada* i m'ha confirmat l'opinió que tenia d'ell com a polític. Ha estat un home sempre implicat per millorar tot allò que l'envolta. Un polític de vocació, potser massa honest per dedicar-se a aquesta professió. Només cal veure com va transformar la ciutat, amb motiu dels Jocs Olímpics. Sempre va tenir l'oposició en contra, menyspreant la seva manera d'actuar, desacreditant-lo en tot moment i ajudant a divulgar la calúmia que bevia més del compte.

Maragall ha estat l'alcalde més estimat de Barcelona, també com a president de la Generalitat li han demostrat respecte i estima (el van nomenar català de l'any 2008), tot i que va tenir un mal començament per culpa del com-

portament irresponsable de Carod-Rovira. Governar en coalició és difícil, sobretot si aquells que has escollit per consolidar el govern se't giren en contra. Entre tots van aconseguir fer-lo dimitir i van treure un dels pocs líders que ens quedaven. La seva malaltia també li hauria fet deixar la presidència, però aleshores hagués estat diferent i justificat. La veritat és que ens va deixar un Estatut molt millor del que teníem, encara que el Tribunal Constitucional no acabi de donar-hi llum verda.

Ara a Madrid aprofiten els enfrontaments que hi ha a la política catalana i ens fan ballar com volen, i als ciutadans només ens queda el desencís i el dret de votar en blanc a les properes eleccions.

JOSEFINA CASAS TORRAS  
Manresa

## Conèixer Catalunya

Com que sóc un enamorat de l'Empordà i la seva cultura, vull felicitar TV3 per la retransmissió del concert de Cap d'Any des del teatre Jardí de Figueres. Ha servit per demostrar que lluny del cap i casal de Catalunya també es pot fer cultura. També ha estat un gest de valentia de la directora, Mònica Terribas, que, sense complexos i desafiant els qui no accepten això que ells en diuen *cultureta*, ens ha ofert una bona mostra del que es cuina a casa nostra: plats fets amb productes de la terra i que ens permeten als catalans anar amb el cap ben alt.

Esperem que altres programes d'aquesta categoria s'ofereixin des dels més variats punts del nostre territori. Què tal, per exemple, des de la poc coneguda Tortosa?

RAFAEL BLANCH  
Barcelona

## Fraude en el metro

He leído la respuesta de Rafael Ojeda a la carta de Daniel Vera (22/XII/2009), donde explica cómo el equipo de interventores del metro lucha contra el fraude, exigiendo la presentación del título válido a los pasajeros.

Permítanme que exponga mi caso y el de mi esposa. Hace unos

**EL LECTOR EXPONE**

## M'ho posen difícil

El racisme és un tema delicat, no està ben vist discriminar ningú per raó del lloc de naixement. Però algunes d'aquestes ètnies fan el possible perquè els que se'ls miren malament tinguin una bona excusa per manifestar la seva desafecció. Visc en un edifici vell amb una vintena de pisos de lloguer: el 50% dels llogaters són sud-americans i africans, un 30% europeus i la resta d'aquí. Cada cap de setmana s'hi organitzen saraus sense cap tipus de mirament; des de les onze o dotze del matí fins a la matinada sentint la música a un volum que fa vibrar els mobles i tremolar els vidres. De quins pisos ve aquesta música bestial? Dels que formen l'elit del 50%. És inútil avisar la Guàrdia Urbana, que, quan es presenta (gairebé mai), diuen que ells no hi poden fer res, que posem una denúncia. Així ho vaig fer, i l'altre dia el denunciat em va avisar que ja sabia que jo l'havia denunciat. L'avís crec que està implícit. Per això dic que no ho voldria ser, però difícil m'ho posen.

RAFAEL ORIOL I RADIGALES  
Barcelona

**LA RESPUESTA**

## Respectar les normes

Fa anys, a la platja i als autobusos o al metro, hi havia gent que portava radiocassetts a tot volum, que molestaven a tothom del seu voltant. Poc a poc la bona educació es va establir com a mostra de civilitat, de pertinença a una societat avançada. Van arrelar l'exemple de països més desenvolupats i la vigilància de les autoritats. Ara toca als nous nadius prendre exemple i respectar la quietud dels altres. És clar que si els de fora són majoria, com a l'edifici on viu el lector, esdevé més difícil adquirir els costums dels autòctons. I aquí és on ha d'actuar la Guàrdia Urbana, sense obligar ningú a comprometre's tot fent una denúncia. Els agents estan al servei dels ciutadans i és la seva obligació fer respectar les normes de convivència.

EULÀLIA SOLÉ  
Sociòloga i escriptora

meses fuimos multados por presentar un "título no válido". Presentamos la tarjeta rosa (T-4) de pensionistas, pero no teníamos la de pensionistas que el TMB confecciona. Por lo visto, en el metro no vale la tarjeta de la Seguridad Social.

Ustedes delegan en el estanco la dispensación de tarjetas para pensionistas, pero allí no expli-

can ni la clase de tarjeta que uno necesita. Inexplicablemente, ustedes no respetan la que confecciona el Estado por medio de la Seguridad Social. Nosotros no viajábamos sin pagar, ni fraudulentamente. Nuestra tarjeta era de pago.

Nos dijeron que solicitáramos la tarjeta correspondiente y nos retirarían la multa. Pues bien,

nos correspondía una tarjeta gratuita dado lo exiguo de la pensión (pese a 48 años de ejercicio de médico). Pero el recurso fue denegado, en la carta nos dicen que cometí fraude por no presentar "título válido" perceptivo. ¡Y eso que llevaba siete años pagando la tarjeta rosa cuando me correspondía la gratuita!

Es decir, pago durante siete años viajes que eran gratuitos, pago la tarjeta que ustedes dicen que debo pagar, y encima me acusan de fraude. Señor Ojeda, creo que nos deben una disculpa, una explicación y un desagravio.

ANDREU ANGLADA  
Subscriptor  
Barcelona

## Cine: medi inhòspit

Llegim en aquestes pàgines informacions sobre la disminució dels espectadors a les sales de cinema atribuint, molt sovint, aquest fenomen a la pirateria o a la manca de suport institucional al sector audiovisual. Però sempre és més fàcil donar la culpa als altres que reconèixer els propis errors.

L'experiència d'anar al cinema és dura. No parlarem de la qualitat de les pel·lícules projectades ni del preu de les entrades, parlem de les sensacions tèrmiques extremes (de fred i de calor), de la pudor, del volum exagerat, de les crispetes i llaminadures que no permeten cuidar la figura ni, molts cops, sentir la pel·lícula...

Per això, demanaria que les sales de cinema recuperin el seu sentit original: un lloc on gaudir d'una pel·lícula. D'altra manera, ens quedarem a casa i ens estalviarem també la publicitat no contractada de l'inici i la imatge desoladora de restes de menjar i envasos escampats pel terra.

VÍCTOR RANERA I MARTÍN  
Barcelona

## Punts perillosos

Visc a Manresa i cada dia agafó l'Eix Transversal fins a Vic per anar a treballar a Ripoll. Voldria avisar que hi ha dos punts molt perillosos a l'alçada de Santa Maria d'Oló. En concret, són els punts quilomètrics que van del 159,5 al 158,5 i del 163 al 162. La

## LA FOTO DEL LECTOR

### ¿Y la típica baldosa de cuatro pétalos?

Oriol Puig es un vecino de la calle Balmes barcelonesa y se lamenta de que se haya tapado el agujero dejado en la acera por un antiguo contenedor retirado con un tipo de baldosa que no es la característica barcelonesa de cuatro pétalos, considerada por muchos ciudadanos un símbolo de Barcelona. Como dice el lector viendo la foto: "Queda un nyap que Déu n'hi do...".

Los lectores pueden enviar sus fotografías a [cartas@lavanguardia.es](mailto:cartas@lavanguardia.es). Es imprescindible que vayan firmadas con nombre y apellidos y debe constar la dirección, el teléfono y el DNI o el pasaporte. La Vanguardia se reserva el derecho de publicar aquellas que considere oportuno.



## EL CONTADOR

### ¿Cree que las rebajas de este año valen realmente la pena?



#### LA PREGUNTA DE MAÑANA

¿Piensa que el Barcelona superará la eliminatoria de Copa del Rey contra el Sevilla?

Vote en [www.lavanguardia.es/encuestas](http://www.lavanguardia.es/encuestas) enviando un mensaje al 25522 con la palabra VOTAR espacio 1, 2 ó 3, según sea la opción elegida Sí, No o Ns. Coste del mensaje 1,39 (IVA incluido)